

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 20 Noembrie st. v.

Dl Tisza a mulțumit și a promis.

Despre ce e vorba?

Dela Sibiu încă s'au dus vre-o câțiva cetățeni și industriași la Budapesta pentru ziua jubileului.

Dar' s'a dus și comitele suprem al Sibiului.

Lucrul este încă nelămurit, care a putut fi cauza, că comitele suprem și cetățenii industriași au intrat deodată la dl ministru-president, adevărat la iubilarul. Destul că după informațiunile ce ne stau la dispozițiune, dl comite suprem și cetățenii industriași din Sibiu, au intrat deodată la iubilarul.

Acum, dacă nu poate fi lămurită cauza, pentru care au intrat acestia deodată la dl iubilar, nu poate fi lămurit nici pentru-ce dl comite, felicitând pe iubilar, a vorbit și în numele celor ce au intrat cu dînsul deodată. S'au doară cetățenii industriași numai au asistat din întâmplare sau din curiozitate la expectațiunea dlui comite înainte iubilarului?

Aceste însă se vor lămurii ele mai târziu. Important este acum, că la petițiunea verbală a dlui comite suprem, prin care roagă pe dl iubilar să convingă pe toți membrii țerii, fără osebire, că are să-i ferească — dl ministru a binevoit a mulțumi și a promite.

În adevăr un eveniment însemnat, că un ministru-president, care guvernează acum de zece ani, a avut condescendența să mulțumească, dar' și mai însemnat, că a avut grația de a și promite.

Dacă ne aducem aminte de diversele proiecte de legi cu tendință de maghiarizare, de ordonanțele cele multe, care dispun maghiarizarea, de cassarea curții cu jurați din Sibiu și de toate celelalte de felul acestora, — petițiunea verbală a comitelui suprem din Sibiu, fie cât de cu bune intențiuni rostită, face impresiunea unui anachronism.

Alte petițiuni, alte proteste, alte voturi separate, alte reprezentațiuni, mult mai cuprinzătoare și mai accentuate, au premers, și situațiunea popoarelor nemaghiare din țerile unguresci, pentru aceea, în loc de a se ameliora, s'a deteriorat.

Dl comite suprem dela Sibiu n'a ținut compt, se vede, de toate cele ce noi ne-am permis a le aminti. Dl ministru însă, în felul său nu le-a scăpat din vedere. Dînsul ca Maghiar, care ține mult la maxima maghiară: *nessze semmi, fogd meg jól*, se vede, că a reflectat în sine la toate și așteptând cu îndatinata-i pătrundere situațiunea, a mulțumit și a promis sperând.

Este de tot caracteristică speranța exprimată de iubilarul ministru-president. Atât de mult clausulează cu speranță convingerile fiilor patriei despre fericirea ce-i așteaptă, fără de a se renega și fără de a-și părăsi patria, încât te ia groaza. Bietul om, deși ministru-president, se muncese a spune d-lui comite suprem ceva,

ca acesta să înțeleagă că nu i-a spus nimica.

Țeara și cu deosebire popoarele nemaghiare trebuie să fie recunoscătoare d-lui ministru-president, că la o ocaziune așa solemnă, cum e sârbarea unui iubileu, a prins ocaziunea și a folosit-o ca să le spună, să nu-și facă iluziuni.

Se înțelege de sine, că nu s'a folosit de cuvinte, care se nu mai lase nici o îndoeală în ceea-ce privește iluziunile.

Pentru iluziuni, ca și pentru gânduri, și așa nu plătesce nimenea nici o vamă.

Un folos însă tot au și Românii și Sașii să înregistreze: cei dintâi nu mai sunt mînați la București și cei din urmă nu mai sunt mînați la Berlin.

Singură împregiurarea aceasta, și încă justifică mergerea unor cetățeni industriași și dela Sibiu, deși fără mandat, ca să sârbătorească pe iubilarul dl Tisza și pagubă, mare pagubă, că într'acești cetățeni, n'a fost și vre-un Român.

Întrebarea s'ar putea naște acum, când are să se îplinească speranța, prin care se se cioante îndoielile noastre despre fericirea ce ne așteaptă?

De sigur, că dacă dl Tisza va mai șede zece ani pe tototul ministerial, speranța nu s'ar mișca din locul, în care se află. Ar rămâne ca și acum neîmplinită.

Cerul însă va feri țeara de una ca aceasta. În locul d-lui Tisza va veni doar' un bărbat, care va scîl apreția natura țerii și a popoarelor dintr'însa.

Din dispozițiunea ce a avut-o dl Tisza și la primirea Sibiienilor, se vede că la așa ceva dînsul nu se gîndesce. Noi însă nu sîntem datori a ne ține numai și numai de cuvintele d-lui Tisza, date ca răspuns Sibiienilor. Sînt și alte împregiurări, cari nu trebuie trecute cu vederea.

Nemulțumirea naționalităților nemaghiare și chiar și a unei părți dintre Maghiari este tot mai pronunțată.

Nu cumva dl ministru-president magnetizat oare-cum de felicitări, în fața celor dela Sibiu, a prorocit?

Dacă cumva da, nu mai încapă îndoeală că are să vină în curînd și timpul, când popoarele nemaghiare vor fi eliberate de centralismul maghiarisator, pentru-ca și după-ce fie-care își va păstra naționalitatea completă, să poată fi fericit.

Dar' nu cumva să ne contradicem. Nici decum, căci prea lesne s'ar pute, ca dl ministru-president să fi gîndit la unitatea limbii și la păstrarea naționalității, bunăoară ca a Cumanilor din Cumania ungurească. Mijlocul e probat deja la unii, pentru-ce se nu se probeze și la alții? În același timp însă să-i fie scăpat nisce cuvinte, care se se potrivească mai bine cu o situațiune cum o dorim noi, decât cu una cum și-o va fi închipuit dl ministru-president.

Fie cum va fi, un lucru rămâne nețigăduit: cei duși dela Sibiu cu ocaziunea

jubileului ministerial la Budapesta, au dat privilegiu să se audă dela înălțimea guvernului o prorocie, poate ominoasă pentru ministrul-president, dar' realizându-se, de bun augur pentru toți cetățenii căți nu mai pot suferi despotismul cel centralistic maghiarisator, al guvernului poreclit liberal, în fruntea căruia de zece ani stă dl Tisza.

Răsboiul sârbo-bulgar.

Răsboiul sârbo-bulgar, — țice „Neue freie Presse“, — când regele Milan, urmînd recerării puterilor, a dat ordin pentru sistarea ostilităților, se putea presupune că s'ar fi sfîrșit, a avut încă o dramă sângeroasă. Principele Alexandru al Bulgariei, care a crescut în scoala prusiană, a recunoscut cu un adevărat simțământ strategic, că învingerea cea mai frumoasă e fără preț dacă nu se exploatează în mod strategic. Principele Alexandru a știut deja prin cea dintâi notă de intervențiune a puterilor, că timpul se a fost măsurat și că prin urmare trebuia să-l urmărească pas de pas pe inamicul ce se retrăgea, și să-i pregătească nouă perideri. Deși nu se putea ca să-i sdrobească pe Sârbi, Bulgarii trebuiau totuși să-i facă Sârbilor atîta daună câtă puteau, și considerînd că trupele sârbesci au ocupat la Vidin teritor bulgar, să ocupe și ei teritor sârbesc, și dacă cumva e posibil să se pună în posesiunea vre unui oraș sârbesc de însemnătate.

Deja la 26 Noembrie a trecut așadar' principele Alexandru după o luptă scurtă și între entuziasmul trupelor sale, granița sârbească. Principele Alexandru a învățat din greșelile inamicului său, a renunțat la toate manevrele strategice complicate, ceea-ce i-ar fi fost și posibil în lipsa totală de conducători de trupe și ofițeri superiori de stab. Principele Alexandru a trecut dar' granița sârbească în o singură coloană, ear' nu în divisiuni ca și inamicul său, regele Milan. Prin aceasta Bulgarii au câștigat avantajul, că au avut pentru lupta de preste graniță toată armata în număr de 60.000 la olaltă sub imediata conducere a principelui.

Tactica principelui Alexandru s'a dovedit că e bună, abia trecuse granița sârbească și s'a și vădut față în față cu toată armata sârbească compusă din patru divisiuni. La 26 Noembrie principele a fost în poziția de a-și măsura din nou puterile sale cu acelea ale regelui Milan. Deși principele se spriginia mai mult pe bravura și puterea de prestațiune a soldaților sei, totuși el n'a întrelăsat a alege totdeauna punctul corect de atac și a-și îndrepta asupra acestuia furia sa de ofensivă. Aceasta a fost tactica și în lupta de două oare dela 26 Noembrie n., care s'a terminat cu învingerea asupra Sârbilor.

La Slivnița și Dragoman, Bulgarii au fost operat în contra aripei stînge a armatei sârbesci; înaintea Pirotului s'au concentrat în contra aripei drepte a Sârbilor, deoarece-voiau să-i taie decătră Niș. Lupta pentru Pirot nu era îndreptată întru înțelegere mai strîns asupra acestui oraș ca punct de operațiune. Lupta dela 27 Noembrie a ținut 7 oare cu succes schimbăcios. Abia după-ce o colină dela Blato a cădut în posesiunea Bulgariilor, Sârbi au vădut, că li e amenințată serios linia de retragere, și s'au retras. În noaptea de 27 spre 28, Bulgarii au intrat în Pirot. Armata sârbească s'a împărțit în două coloane de retragere. Chiar în cazul dacă armistițiul nu se făcea, corpul de Nord al armatei sârbesci nu putea lua parte la o luptă ce avea să se întemple între Niș și Ac-Palanca.

La 28 Noembrie și-a dat și principele Alexandru, sub presiunea puterilor învoiala pentru armistițiul. Prin aceasta răsboiul sârbo-bulgar s'a sfîrșit deocamdată. Succesul a fost fără îndoeală

total pe partea Bulgariilor. Succesele momentane dela început ale Sârbilor sînt de a se atribui surprinderii principelui Alexandru. Învingerile Sârbilor au ținut scurt timp. A 5-a zi Bulgarii au avut trupe de ajuns pentru a lua ofensiva. Bulgarii erau concentrați la Slivnița. De atunci principele Alexandru a câștigat învingeri după învingeri. Numai în Nordul Balcanilor mai stau Sârbi pe teritor bulgar. Aci au întreprins Sârbi bombardare asupra Vidinului, pe care însă nu l-au putut ocupa. Ocuparea câtorva sate bulgăresci dimpregiurarea Vidinului nu-i recompensează pentru ocuparea Pirotului. Deși Sârbi s'au pregătit pentru acest răsboiu deja de două luni și au convocat și mobilizat toată armata, totuși au fost slab aprovizionati, au suferit de foame și de lipsa de munițiune. Nu le-a folosit nimic Sârbilor: nici armătura mai bună, nici mulțimea de tunuri, armata sârbească a fost alungată de pe teritorul bulgar, cu toate că Bulgarii erau nepregătiți, deoarece-ce se așteptau la un răsboiu cu Turcii și și-au fost concentrat toate puterile în Rumelia. În câteva zile armata bulgară a fost în fața Sârbilor. Desavantajul ce era pe partea Bulgariilor din lipsa de arme bune l-au suplinat soldații principelui cu bravura; unde nu ajungea arma, soldații bulgari luau refugiu la baionetă. Desavantajul numeric l-a suplinat principele Alexandru prin conducerea sa exemplară.

„Telegraphul“ din București scrie: „Către se constată cu nemulțumire, că lucrurile merg din rău în mai rău.

Conflictul sârbo-bulgar, ori cât de obscure sînt cauzele lui, a simplificat întru câtva situațiunea, căci a silit pe Alexandru al Bulgariei să renunțe la Rumelia. Cu rezerva garanțelor ce Europa ar fi creșut de trebniță să iee, pentru-ca turburările se nu se mai rentoarcă, pentru moment dificultatea principală era înlăturată.

Dar', prin faptul, că trupele bulgare au reușit să respingă năvălirea sârba și să între chiar în teritorul Sârbiei, situațiunea s'a agravat mult. Trebuie să ne întoarcem puțin îndărăt pentru a înțelege gravitatea lucrului.

Se scie, că înainte de începerea ostilităților, o crîșă era să isbucnească în Sârbia; cel puțin toată lumea se temea de așa ceva. Poporațiunea surescitată putea să fie exploatăată de adversarii regimului în ființă și împinsă la turburări și poate chiar la o sguduire hotărîtoare.

În fața unor asemenea perspective, se pare, că guvernul regelui Milan a adoptat o metodă veche, de multe-ori întrebuițată dar' destul de periculoasă: aceea de a face o diversiune în afară.

Diversiunea s'a făcut, dar' ea a eșit rău pentru Sârbi; de aci, pericolul iminent pentru regimul actual din regatul vecin. Și că situațiunea e gravă, ni-o dovedesc sgomotele ce circulă de cătăva vreme asupra gândului ce ar fi avînd regele Milan de a abdica; sgomotele se desmint, firesce, dar' ele servesc de caracterizarea impasului, în care Sârbia s'a aruncat.

Și nu e numai mulțumirea internă, desaprobară externă devine tot mai generală, tot mai acută. Dacă regele Milan ar fi învins, toată lumea — cel puțin oficială — i-ar fi fost recunoscătoare; dar' regele Sârbiei a fost silit să dea îndărăt. Întreprinderi ca a regelui Milan trebuie cu ori-ce preț să reușească; altfel e rău de cel ce s'a riscat.

Din punct de vedere general deci, cât s'a câștigat înspre Rumelia s'a pierdut înspre Sârbia.

Și pe când regele Milan perde, acțiunile principelui Alexandru se urcă merea.

Depeșele din Constantinopol spun, că atât cercurile diplomatice, cât și cele ale Portei, au cea mai mare încredere în principele Alexandru. Nu numai nu e, nici

ților principelui în privința Rumeliei, dar' se contează chiar pe spriginul lui pentru a restabili ordinea anterioară de lucruri.

Ca un semn de buna situațiune morală, de care se bucură principele la Constantinopol, e că Poarta pare dispusă să țină seamă de îndemnul lui de a amâna trimiterea unui comisar în Rumelia.

Ar fi imposibilă oare o schimbare a spiritelor până acolo, încât principele să fie numit guvernator în Rumelia?

Tempora mutantur et Europa in illis.

În Creta, mișcarea unionistă pare că vrea să înceapă a izbucni; agitațiunea surdă, de a cărei existență nimeni nu se poate îndoi, se complică acum cu fapte fâțișe.

Astfel, se anunță că Cretanii au aruncat în aer un turn, care fusese zidit de Omer-pașa în 1866. Candidoții se deprind deci cu revolte.

Asemenea se anunță că guvernatorul insulei e foarte îngrijit și că mereu cere trupe din Constantinopol.

Poarta a adresat Joi prințului Alexandru o depeșă poruncindu-i să suspende ostilitățile. Nici un răspuns n'a primit încă.

După oare-care indicii, Poarta s'ar pregăti să iee o mare hotărîre. Un adjutant al Sultanului a fost trimis la Andrianopol sub pretext de a inspecta trupele dar' mai mult, se știe, pentru a aduce șefilor de corpuri instrucțiuni confidentiale. Pe lângă aceasta, este vorba ași de a trimite pe Derviș-pașa în misiune la Sofia.

Circulă scirea, că Poarta ar forma proiectul să ocupe Balcanii, după cum hotărîrea finală a conferinței îi va fi sau nu favorabilă.

În ori-ce cas ceea-ce reese din neorînduiala generală ce domnesce aci, este că victoriile prințului Bulgariei îi atrage toate simpatii, și că ele nu vor fi fără influență asupra intervențiilor Turcilor, pe care valoarea militară nu 'i-a găsit nici odată nesimțitori.

Asemenea se mai crede, că Derviș-pașa ar negocia la Sofia o înțelegere directă cu prințul victorios.

Sibiu, 20 Noemvrie st. v.

Amuțind bubuitul tunurilor și odihnind trupele sârbesci și bulgare, e acum rîndul diplomaților de a rezolva încurcăturile produse prin răscălașul din Rumelia-orientală și prin răscălașul sârb-bulgar. Acțiunea diplomaților se petrece până acum încă numai după culise, și numai din simptome și din semne se poate în câțva cunoaște stadiul momentan al negocierilor. Importante sînt în această direcțiune vocile foilor rusesci. Aceste vorbesc despre

contrastele ce există între Austro-Ungaria și Rusia și fac unele expectațiuni și conclusiuni, care pentru monarhia noastră nu pot fi de loc îmbucurătoare.

Diarele rusesci sînt de părere, că contele Khevenhüller a proces fără de învoirea celorlalte puteri și privește în pasul său declararea deschisă a Austro-Ungariei, de a participa la lupte. Rușii se tem, că prin armistițiul încheiat, evenimentele din Peninsula-Balcanică vor intra într'un stadiu amenințător, deoarece-ce revisiunea tratatului de Berlin devine neîncungiurat de lipsă, și Austro-Ungaria va primi rolul de până acum al Angliei. În general diarele rusesci privește cu multă îngrijire la părtinirea protegiatoare a Austriei față cu Sârbia și se întrebă, că Rusia ce atitudine va lua acum, după-ce din curată loialitate deneagă Bulgariei ori-ce spriginire.

„Novoje Vremja“ pune din incidentul trimiterii contelui Khevenhüller întrebarea, în ce legătură stă acest pas al Austro-Ungariei cu unanimitatea puterilor imperiale? Ea se teme, că armistițiul va ține numai atîta, cîtă vreme regele Milan, mulțumită spriginului austro-ungar, își va aduna noue puteri spre continuarea luptei.

„N. fr. Pr.“ primesce cu datul de 30 Noemvrie n. următor comunicat din Petersburg: Până-ce cabinetul de aici a insistat la conferință prelîngă restabilirea *statului quo ante*, în cercurile oficiale din Rusia se obsearvă sub impresiunea celor mai noue evenimente o schimbare formală. La ordinea zilei e pusă întrebarea: E mai avantajos pentru Rusia, a ține încă și acum cu tărie la formula *statului quo ante*, și nu e cumva de lipsă să se caute o basă mai largă? Asigurarea, că Rusia în principiu n'are de a se împotrivi unirii celor două Bulgării, și că pretențiunea unei restabiliri a *statului quo ante* s'a format singur numai, pentru-că aceasta a fost la timpul său unic mijloc, grecesci, ese tot mai tare la iveală și în acea măsură, precum crește și simpatiile pentru Bulgari și pentru principele de Battenberg.

Toastul dlui Salisbury, rostit cu privilegiul dîneului de adio ce s'a dat la Londra în onoarea consulului german de mai nainte, a contelui Münster, dovedește, că Anglia se apropie tot mai tare de Germania. Toastul s'a ridicat pentru împăratul german și ministrul a aceluia raportate amicale, ce

există între Anglia și Germania reflectînd la faptul, că amîndouă imperiile ofer cea mai bună garanță pentru susținerea păcii europene.

Diarele engleze dau expresiune mulțumirii lor, că vîrsarea de sînge a încetat, combatînd și ele atitudinea Austriei, care tot atît de bine putea să împedeze începerea războiului, precum ar putea acum să împedeze continuarea lui. „Times“ e informat din izvor sigur, că Austro-Ungaria va ocupa în curînd Sârbia.

Presa independentă din Berlin își exprimă mereu cele mai vii simpatii pentru principele Bulgariei și combate străduințele austro-ungare pentru Sârbia. „Kreuzzeitung“ importantul organ al conservativilor încă declară, că astăzi Bulgarii uniți nu se mai pot despărți prin o literă de tratat.

Primul ministru al republicii franceze, dl Brisson a făcut în una din secțiunile camerei următoarea declarațiune în privința Tonkingului:

„Guvernul vrea să reducă efectivul trupelor europene din Tonking și să iee măsurile trebuitoare pentru a acoperi cheltuielile ocupațiunii cu veniturile acestei colonii. Ministerul nu poate curăți Tonkingul; aceasta ar fi politica cea mai rea.

„Odată ce s'a început o asemenea întreprindere, ea trebuie dusă la capăt. Monarhistii și republicanii ar trebui să se unească în acest gând patriotic. Prin evacuare s'ar vîtăm prestigiul și influența diplomatică a patriei; aceasta ar fi o mișcare a Franței, a căreia răspundere nimeni n'ar vră să 'și-o asume.“

În ce privește Madagascarul, ar fi greu să se iee vre-o hotărîre înainte de luna lui Ianuarie. Sînt negocieri în curs, asupra cărora guvernul nu poate spune nimic; de aceea se mulțumesc numai cu un credit provisor! Ministerii Goblet și Allain-Targé au făcut declarațiuni identice în secțiunile lor. E foarte probabil că, asupra acestei chestiuni, se va produce o schimbare în opiniunea camerei.

Alegerile engleze s'au terminat în cercurile electorale ale municipiilor, și au rezultat un însemnat succes pe seama conservativilor. Probabil, că rezultatul final se va pute considera de o învingere a politicii dlui Salisbury.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Câmpeni, 28 Neemvrie 1885.

În numărul 260 al „Tribunei“ a apărut o corespondență cu ddto: „Munții apuseni, 18 Noemvrie 1885“, în care despre subscrisul se

afirma neadevărul, că: ar desmînta pe băieții gr-cat. din clasa a II, III și IV să părăsească școala gr-orientală.

Nu voiese a censura mai deaproape încât sînt drepte sau nu preste tot cele afirmate în citata corespondență, ci voiese a clarifica lucrul numai în ceea-ce sînt de învinovăți.

E drept, că în Câmpeni și până acum a fost și o școală confesională gr-cat., în care se instrua băieții începători, — cari apoi aveau să treacă în clasa II, și mai departe, la gr-orient. Lucrul chiar așa stă și acum: noi greco-catolicii avem aici o școală numai pentru începători, cu un învățător. În anul acesta fiind subscrisul numit de cătră venerata superioritate competentă de învățător, au venit la mine spre înscriere și băieții de aceia, cari după etate intru adevăr ar fi trebuit să fi trecut preste clasa de începători. Dar' fiindcă relativi la cunoștințe se pare că nu au fost nici când începători, și fiindcă s'au înfățișat înaintea mea însoțiți de părinți, așa am aflat de bine a nu-i alunga dela școală, ci 'i-am primit, și acum îmi dau nisuița să-i introduc și pe cei mai mari în cele mai elementare cunoștințe, întocmai ca și pe cei mai mici. Ear' cumcă băieții s'au înfățișat însoțiți de părinți, binevoească a se convinge dl „Notator“ dela stim. d-ră învățătoareasă Fani Candrea, care scie că pe una dintre fetițe, — fiindcă s'a înfățișat înaintea mea fără de părinți — nu numai că nu o am primit, ci o am trimis cu însoțitori în școală și cu rugarea să o aducă la ordine.

Așadar' nu desmîntarea mea, ca să nu meargă la școala gr-orientală, ci necesitatea de a cunoaște primele elemente 'i-a adus pe băieții la școala gr-catolică. Și apoi cum își cugetă dl „Notator“ că părinții acelor băieți, 'i-ar fi lăsat a sări din ciubăr în doniță, din clasa II, III ori IV earăși în școala elementară dacă nu aveau lipsă de ea? Aceasta d-le „Notator“ nu se poate altmintrelea, decât: sau că băieții despre cari afirmați că ar fi fost în clasa II, III ori IV în acele clase nu au studiat mai nimic, — fiindcă întru adevăr nici nu sciu nimica sau că părinții acelor băieți sperează, că vor studia mai mult în școala noastră elementară decât în clasele gr-orientale.

Și apoi unde, și când aș fi putut eu desmînta vre-un batâr? — Pe stradă? — Bine trebuie să scie dl „Notator“ că nu mă pot demite, precum nu s'ar putea nici un alt preot a ține discursuri de așa natură cu băieții pe stradă. Ori doară acasă? Nu e încă o lună de când sînt eu în Câmpeni, și încă nici nu cunosc mai pe nimeni, așadar' cum aș fi putut umbla și desmînta pe ori-cine pe acasă? Ori doar' în școală? Asigur pe cei nedumeriți, că pe basă egală vom nisui și avem datorința să nisuiim a depărta în comun pericolul ce ne amenință din altă parte. Ar fi și crimă ca să ne certăm spre bucuria străinului.

sebită la păstori munților Pindului și la acei din Carpați:

Daco-romănesc	Macedono-romănesc
Măgură	Chipiță di ohtu
Deal	Oahte
Coșar	Plemiță
Smântână	Caimaon
Urdă	Ghiză
Baciul	Cășarlu
Cioban	Picurar

Cum s'ar pute explica această deosebire, dacă s'ar admite, cum susțin Rösler și Hunfalvy, că Daco-Românii ar fi trăit și ei ca păstori alături de păstori din munții Pindului și ai Balcanului și apoi tot ca păstori ar fi venit în Dacia-Traiană?

După aceasta, d. Pic cercetează alte dovezi scrise asupra existenței mai vechi a Românilor în Dacia-Traiană, precum descrierea călătoriei lui Priscus la Atila, regele Hunilor, care a dat privilegiu și dlui V. Burlă, directorul liceului din Iași, a scrie un minunat articol de polemică contra lui Hunfalvy publicat în revista dlui Tocilescu din 1883; de asemenea locul din poema Nibelungenilor, cronicarul Simon de Keza, pe notarul anonim, cronicarul rus Nestor.

Mai puțin interesantă și concludentă ne pare lunga analiză a istoriei unui călugăr bulgar din muntele Athos, Paisie, care scrie cătră 1762 o istorie a Bulgarilor căreia d. Pic vrea să-i deo oare-care valoare, pe motivul că s'ar pare a fi scrisă după vechi documente, cari însă s'au pierdut toate. În această istorie a Bulgariei, spune Paisie între altele, că țarii Petru și Asan ar fi venit din Valachia în Bulgaria, care Valahie raportînd-o domnul Pic la Valahia noastră, ar vră de aici să mai deducă încă o probă scrisă pentru existența Românilor la nordul Dunărei. Proba aceasta însă d. Pic însuși o recunoaște ca slabă și deci mai bine ar fi fost dacă nici nu o pomenia, fiindcă argumentele slabe aduse în spriginirea unei țese mai

Foița „Tribunei“.

O scriere despre Români.

Zur römisch-ungarischen Streitfrage, Skizzen zur ältesten Geschichte der Rumänen, Ungaren und Slaven von Ios. Lad. Pic, Leipzig 1886, un vol. de 436 pag. în 8°.

Am anunțat în nrul 262 al „Tribunei“ o scriere a dlui Ios. Lad. Pic, privitoare la Români. Reproducem o foișoară literară din „Voința națională“ în care dl Xenopol face o dare de seamă despre această scriere.

Autorul, profesor la universitatea din Praga, este cunoscut învățaților noștri prin mai multe scrieri de valoare asupra istoriei celei mai vechi a poporului românesc. În cartea sa *Die Abstammung der Rumänen*, Leipzig 1880, d-sa aduce noue lumini în întrebarea stăruinței Românilor în Dacia după împăratul Aurelian; în altă scriere a sa *Der nationale Kampf gegen das ungarische Staatsrecht*, Leipzig 1882, d-sa susținînd autenticitatea anonimului notar, cronicar unguresc, socotesce pe acesta drept un izvor vrednic de credință asupra scrierilor pe cari dînsul le dă despre Români aflați de Unguri la venirea lor în Transilvania, și contribuie astfel la întărirea tezei continuității Românilor în Dacia-Traiană, cari au găsit în dl Pic unul din cei mai călduroși ai sei apărători.

O nouă lucrare asupra certeii româno-maghiare, datorită peniei acestui învățat, înfățișează deci pentru istoria noastră un interes deosebit, și de aceea am întreprins a face cunoscut și cercurilor mai întinse conținutul acestei cărți.

Dl Pic, în interesul său pentru istoria română, a întreprins anul trecut o călătorie prin țările maghiare și rezultatul observațiilor proprii 'i vedere, conținutul sale istorice.

A găsit că chipul românesc de astăzi în Bănat, Sudul Transilvaniei și Muntenia are caractere foarte pronunțate ale chipului roman, precînd acel al Românilor din Moldova s'ar apropia mai mult de figurile Dacilor precum sînt reprezentați pe monumentele antice. Acest rezultat corespunde, precum am spus, cu faptele istorice cunoscute, că Sudul și Apusul Daciei au fost populate mai cu deosebire cu coloniști romani, ear' Nordul acestei țeri a fost locuit de Dacii aceia, cari suferiră și ei înfrîngerea romană. Dl Pic susține părerea spriginată și de noi în Teoria lui Rösler că Români în perioada năvălirii ar fi căutat adăpostire în munții Daciei, aducînd prelîngă argumentul nostru, că nomenclatura munților este mai toată românească, argument pe care dl Pic îl admite și îl numește „o fericită idee“ *) încă și împregiurarea că Români au obiceiul de a serba unele petreceri ale lor pe vîrfurile munților, precum Tirgul de fete din munții Bihorului, în care obiceiul dl Pic vede amintirea unui timp când acești munți erau sălășluința neamului românesc.

*) Durch die analyse der geographischen Nomenclatur von Siebenbürgen hat Xenopol (Les Roumains au Moyen-Age p. 149) einen glücklichen Griff gemacht in dem aus seine Darstellung, das die Bergnamen, die Namen der Kleineren Flüsse und Bäche, theilweise auch Ortschaften römischen oder römisch-slavischen Ursprungs sind, zur Genüge hervorgeht, das die Rumänen in Siebenbürgen früher ansässig gewesen sind als die Ungarn und Sachsen (pag. 21); (p. 4) Dacă aducem prelîngă această părere aprobătoare a lucrării noastre acele spuse de dl Schuhardt în „Münchener Allgemeine Zeitung“, judecata rostită de Revue historique și notați cetită în academia belgiană asupra valorii științifice a lucrării mele, atunci cum rămîne cu părerea dlui Hașden că Teoria lui Rösler nu ar avea nici o valoare științifică. Oare dl Hașden se fi exprimat în raportul său cătră academie convingerea sa științifică sau se fi avut motive speciale de a-mi ponegri lucrarea?

Alt punct însemnat atins în cartea d-lui Pic este originea Macedono-Românilor. După spusese legendei sf. Dimitrie unite cu acele ale strategului Kikavmenos, Românii ce se găsiu mai târziu locuind în munții Pindului din jos de Balcani ar proveni din populația română care locuise cândva lângă Dunăre și care spîriată de barbari apucă fuga spre părțile sudice. Deci și Macedo-Românii ar fi locuit la început în preajma Daciei Traiane, de unde s'ar explica analogiile între limba lor și aceea a Daco-Românilor, cari ar fi prea numeroase pentru a se pute exclude o comunitate de existență. Prin urmare, în loc de a explica analogiile între limbele ambelor grupe de Români prin aceea că Românii din Dacia ar fi venit aici din Macedonia, dl Pic caută să îndepărteze greutatea arătînd nu numai ca simplă ipoteză, cum face partizanii imigrării transdunărene, ci pe baza interpretării unor texte istorice, că Români Macedoneni s'au desfăcut din trunchiul acelor din Dacia Traiană.

Că această despărțire a trebuit să se facă de timpuriu, cam pe la părăsirea Daciei de Aurelian, caută dl Pic să dovedească cu diferențarea foarte vechiă a articolului daco-român de acel macedo-român și cu împregiurarea cea foarte însemnată, asupra căreia și noi am atras luarea aminte, în „Teoria lui Rösler“ că elementul latinesc chiar este deosebit în ambele limbi române, deosebire ce ar rămîne astfel neexplicabilă, în cazul când s'ar admite că Daco-Românii ar fi trăit alături de Macedo-Românii până prin veacul al VIII-lea cum susțin Rösler, Hunfalvy și ceilalți partizani ai teoriei imigrării de preste Dunăre. Într'adevăr cum ar pute în acest cas să se explice pentru-ce Macedono-Românii au pentru numărul 20 termenul *gingiti*=vinginti, pe când acei din Dacia posedă celalalt *tot format dela latinesce de două-deci*=două decim.

Paralel cu aceasta, observă dl Pic cu multă pîtrundere, că terminologia ciobănească este deo-

Să luăm lucrul mai cu sânge rece, să ne ferim a ne cugeta unii pe alții răi; mai virtos însă să ne aducem aminte că sîntem de un sânge și avem aceleași datorințe. Nu eu voi fi cel ce va băga ceartă între noi și eu cred că nici nu există neînțelegeri decât în închipuirea prea înferbentată a d-lui „Notator“.

Ear' apoi ce privește insinuarea cătră veneratul consistor din Blaj, nu a fost de lipsă a-i mai aduce dl „Notator“ la cunoștință că ce face el, deoarece ce vener. consistor din Blaj își are organele sale oficiale, prin cari ține în tot timpul în evidență acurată pe unul fiecare ce e supus ierarhiei sale, și de sigur și pe mine mă va remunera sau pedepsi după faptele mele. Sînt sub jurisdicțiunea ven. consistor din Blaj, prin urmare dl „Notator“ poate fi asigurat în contra ori-cărui abuz ce s'ar comite din partea mea.

Ioan Maior,
preot și învățător gr.-cat.

Cronică.

Din cauza sfintei sărbători de mîne numărul proximal „Tribunei“ va apărea numai Vineri seara.

Sciri din Deva. Comitele suprem și vice-comitele au mers la Budapesta în „cestiunea“ iubileului d-lui Tisza.

Scoala din Ilia-murășană s'a închis din cauza diferitei, ce grasează acolo. — Comisiunea „kultur-egylet“-ului din Deva a elaborat un program de muncă, care se va pertracta în ședința comitetului central dela 12 Decembrie n. Principiile acestui program sînt: întemeierea și spriginirea institutelor de învățămînt; grijirea bisericeii maghiare, ca a uneia, ce împedecă valahisarea; spriginirea preoților și învățătorilor maghiari; premiarea învățătorilor români și sași, care dovedesc progrese în instruirea limbii maghiare; înființarea de bănci populare. Premiarea acelor scriitori, care vor eda cărți populare în sens maghiar, însă scrise în limba germană și română.

Din Abrud ni se scrie de ddo 30 Noemvrie n: Miliția va veni la Abrud, precum se spune, poate preste două săptămîni. Cuartierele se pregătesc. Postul de gendarmi din Câmpeni se va întări. În Albac se înființează un post nou consistînd din cinci inși. Precum sîntem informați din loc sigur, toți conducătorii de posturi gendarmeresci, de naționalitate Români, sînt transferați din ținuturile românești prin Sécuime și Dumneșeu mai scie pe unde. Pe aci nici un gendarm de neamul nostru nu avem. Cred că tot așa va fi și în alte părți.

Petrecearea cu joc dela 18 Iulie ținută în Alba-Iulia. Dl Enea Nicola, student în medicină la universitatea din Viena, află de a sa datorință a da seamă despre venitul curat al petrecerii cu joc arangiată la Alba-Iulia în 18 Iulie n. a. c. „Bunăvoința și stima față cu pu-

mult o compromis decât o întăresc. Dl Pic mai combate încă o probă adusă în contra stăruinții Românilor în Dacia, anume susținerea că numele Transilvaniei de Ardeal ar veni dela ungurescul *Erdő*=pădure, de unde *Erdély*=țeara pădurei. Dl Pic observă că deși această etimologie are pentru sine o mare asemănare, nu ar fi peste puțină ca ea să fie greșită și că acest cuvînt de Ardeal ar pute fi și de origine arică (adecă dacică) după analogia *sanscritului* ardhva, *vechiu pers arda*, *vechiu bactic credva*, *latin arduus*, cu însemnarea de: înalt, răpos; de asemenea în limba *celtă arda*=pădure, cu atât mai mult că se află numiri analoge în Galia: *Arducuna Silva* și în Italia: *Ardea* orașul Rutulilor.

Capitolele următoare ale lucrării dlui Pic interesează numai indirect pe Români precum de exemplu cercetarea etnografiei Europei răsăritene la venirea Ungurilor, aceea asupra organizației militare primitive a Slavonilor și aceea asupra credinței ce este să se dea anonimului notar.

În total lucrarea dlui Pic interesează din multe puncte de vedere istoria noastră.

A. Xenopol.

Sarmisegetusa.

(Urmare și fine.)

Despre producțiunea principală a sîrguinței femeii române, despre renumitele țoale și cătrînțe a scris E. Sigerus de curînd între altele: „Aceste posed trăsuri eminent decorative. Cu desăvîrșire veritabil colorate, au o mostră foarte liniară și plină de stil; arareori au ornamente de plante, și și atunci aproape numai garoafe stilisate, pe care Români le-au împrumutat dela vecinii lor, dela Sași, ale căror produse industriale de casă și de artă, posed pe tot locul garoafa, așa dîcînd ca pe o floare națională. Țesătura e între Români din Transilvania aproape

blicul care n'a lăsat să răsune în desert apelul inițiator precum și amicabile încredere, cu care fui onorat din partea colegilor participatori la arangierea petrecerii, mă îndatoresc să rectific“ scrie dl Enea Nicola — „raportul, dat de dl Sever Barbu, conform adevărului“. Dl Nicola constată apoi că venitul curat nu a fost 30 fl. 5 cr., după-cum a raportat dl stud. iur. Sever Barbu, ci 38 fl. 48 cr. Acești bani, pe care dl Sever Barbu a fost dîs că 'i-a depus la o casă de păstrare, au trebuit asigurați prin o obligațiune, conform căreia dl Sever Barbu avea să solvească venitul curat al petrecerii până în 17 Septembrie a. c. Dela trecerea acestui termen până la datul de 29 l. c. n. dl Sever Barbu încă nu s'a achitat de obligamentul ce a avut asupra-și.

„Maghiarii de legea ovrească“. L-au felicitat și Ovreeii pe dl Tisza cu prilegiul iubileului său de 10 ani. În vorbirea de gratulare ținută de Dr. Kohn cetim: „Maghiarii de legea ovrească todeuna participă din sentimentele națiunii...“ — Nu tăgăduim că în lungul și latul țerii Ovreeii participă din averile magnaților săraciți.

Gratularea comunității grecesci din Budapesta. Era prea bătător la ochi, dacă dl Tisza nu primia ovațiuni și din partea unei bisericii române. Drept aceea s'a și prezentat între gratulanți Georgiu Szacsellari felicitându-l pe dl Tisza „în numele comunității bisericesci grecesci „valache“ din Budapesta“ și încă „din adîncul inimii noastre“ — ar fi să fie din adîncul inimii comunității bisericesci din Budapesta, dacă pe dl Szacsellari l-ar fi trimis cineva. Din întemplantare însă pe dl Szacsellari nu l'a trimis nime și rămîne cu „adîncul inimii sale“. Ca răspuns dl Tisza 'i-a și dîs dlui Szacsellari că dorește, ca „fiecare membru al bisericii lui maghiare...“

O nenorocire în Avrig. Auđim, că în noaptea spre 1 Decembrie n. la 1 oară, s'a dîrimat coperișul fostei fabrici de hîrtie din Avrig asupra celor ce locuiau în localitățile partere. Patru morți s'au scos din ruine. Două persoane au fost greu rănite.

Foc. Duminecă în 29 Noemvrie n. seara a fost în Tălmaci un foc, care a mistuit o șură și un grajd. Dauna se urcă la 450 fl.

O soarea literară a avut loc Sămbăta din urmă la dl Iacob Negruzzi, directorul „Convorbirilor Literare“, în Bucuresci. Precum cetim în „L'Etoile Roumaine“ dl Duiliu Zamfirescu a cetit novela sa „Noapte bună“ și dl Ioan Slavici drama sa în 5 acte „Voda Gaspar“. Această piesă probabil va fi reprezentată earna aceasta în Teatrul național.

Ambulanța „Crucei Rosie“ române, care a mers la Belgrad, a sosit acolo în 27 Noemvrie n. „L'Etoile Roumaine“ dîce că o mulțime mare de oameni a primit la debarcaderea personalul ambulanței și 'i-a făcut o veritabilă ovațiune. Ambulanța română se va duce la Niș, unde prezența sa e necesară. Unul din

în general ca industrie de casă răspîndită; sînt numai foarte puține case, unde femeia se nu-și aibă răsboiul ei, un instrument pe cât se poate de primitiv, pe care însă ea e în stare să producă cu îndemănăție țesăturile cele mai frumoase și colorate cu multă artă. În unele sate ea lucrează preste întreg anul, în altele ear' numai preste iarnă, când lucrul câmpului pauzează. Locuințele Românilor sînt mai cu seamă tapetate cu țesături priștițe, în legătură cu care grințile înegrite și marea vatră de căhale prezentează un interior foarte plăcut“. La aceasta mai adaugem, că nu trebuie uitate, ulcioarele, farfuriile și blidele atîrnate de-alungul păreților într'un mod foarte pitoresc și din care dl Sigerus din Sibiu a făcut o colecțiune atât de frumoasă.

Într'un chip pregnant ese la iveală cultura germană în comuna Ferdinandsberg față cu celelalte sate românești, prin care avuserăm să trecem. Oamenii poartă pe strade vestminte germane; ei nu se mai gîndesc a ne saluta cu supunere, ceea-ce țerenii români nu întrelasă nici când a o face. Localitatea are două biserici frumoase. Casele sînt cu aramă sau cu prăscilă acoperite, sînt încungiurate cu grădini de flori și de legumi, în care aflăm și pomi străini, precum observasem și pomi de gutii; aci vedem și cele dintău albinare. Chiar așa simțim mai tîrziu în Zaikany, că ne aflăm într'un sat maghiar; fîntăni afunde de tras și case acoperite cu paie caracterizează pe acest sat; vitele sînt, ce e drept, mai bine ținute și oamenii sînt mai voinici. Aici pășim din pasul porții de fer într'o vale și munții Hațegului

medici și unul din studenții de medicină vor rămîne în Belgrad, unde amîndoi sînt atașați ospitalului militar central.

Societatea academică „Junimea“, în adunarea sa generală ținută la 19 l. c. 'și-a ales comitetul pentru anul adm. 1885/6 în următorul mod: Președinte: Teodor Popoviciu stud. filos.; Vicepreș: Eusebiu Popoviciu, stud. filos.; Secretar: Stefan Pertoviciu, stud. teol. și Ioan Bumbac, stud. juris.; Cassar: Bogdan de Pruncul, stud. juris.; Contolor: Victor Zacharowski, stud. teol.; Bibliotecar: Petru Barb, stud. teol. Pentru comitet: T. Popoviciu, preș. St. Petrovici, secretar.

Generalul Cernaiejw a returnat după declarația sîrbească de răsboiul ordinul „Takova“, primit încă în răsboiul din 1876, și a trimis o scrisoare, prin care se declară, că simțemîntul lui de iubire frățească îl constringe a înapoia acel ordin, deoarece ce regele Milan începe cu răsboiul între frați. Diarul „Russ“ observează, că ceea-ce a făcut generalul Cernaiejw, vor face-o toți Rușii decorați cu ordinul „Takova“. O astfel de condamnare publică a Sîrbiei e foarte delipsă pentru trezirea poporului sîrbesc.

Varietăți.

(Scufundători fericiți.) Trei scufundători englezi au obținut un succes neașteptat în mijlocul oceanului.

Vasul Alphonso XII, care plecase în Februarie trecut dela Cadix în Havana, se perdî în mijlocul mării, puține zile după plecarea lui, la o depărtare de o milă de coastele insulei Grande Canarie, în oceanul Atlantic, într'o parte unde oceanul are o adîncime de mai bine de cincideci de metri.

Vasul avea într'insul două milioane și jumătate de lei în aur, care fuseseră asigurați de compania de asigurări maritime.

Cîteva săptămîni după acest sinistru compania interesată trimise la fața locului pe căpitanul Stevens și trei din cei mai abili scufundători din Anglia cu misiunea de a căuta tesaurul perdut. În urma unor silințe din cele mai eroice desfășurate în mijlocul unor dificultăți și complicațiuni neprevăzute fără număr, acești abili marinari au reușit și au întrecut așteptările tuturor. După-ce au dat în fundul mării preste vasul înecat, au pîtruns în cabina în care se afla tesaurul și au regăsit intacte cele dece lădi prețioase. Compania de asigurări maritime a primit deja scirea, că una din acele lădi a fost scoasă din mare și pusă în vasul Arabian, în care vor fi depuse și celelalte.

O asemenea reușită n'are până acnm nici un precedent.

(Purtarea în saloane.) Nevasta maiorului se năcăjia foc, căci ordonanțele ce veniau la bărbatul ei întinau padimentul. Se hotări dar' să pună un tapet la ușă. A doua zi soldatul de ordonanță deschide ușă și vîdînd țolul frumos dinaintea ușii sare preste el ca să nu-l mînjească. A doua zi tapetul lipsia.

Bibliografie.

„Convorbiri literare“. Apare la 1 a fiecării luni. Anul XIX. Bucuresci 1 Noemvrie 1885. Nr. 8. Sumar: Th. G. Rosetti. Mișcarea socială la noi. — Iacob Negruzzi. Beizadea Epaminonda, operă comică în trei acte, (actul 2 și 3). — Ioan Bogdan. Istoria limbii și literaturii române, de dl Aron Densusan (dare de seamă critică). — N. Volenti. Ție (poesie). — A. L. Întristarea lui Olimpio (traducere din Victor Hugo; poesie). — Corespondență. — Bibliografie.

* * *

Societatea geografică română. Buletin publicat prin îngrijirea d-lui George I. Lahovari, secretar general al societății. Anul al VI-lea. Trimestrul II. Bucuresci 1885. Sumar: Partea I. Actele societății. — Adresa ministerului cultelor. — Biblioteca societății (urmare). — Circulara biroului. — Premiul „general G. Manu“. — Lista societăților străine, cu care S. G. R. este în corespondență. Partea II. Memorii, conferențe, etc. — Nomenclatura topică a județului Vâlcea, conferență ținută de Dr. Gaster. — Ultimele progrese ale navigațiunii aeriene, conferență de dl St. Hepites. — O privire asupra Scandinaviei de Z. Antinescu. — Notițe bibliografice asupra Dacilor și Baronul d'Avril. — La proposition de M. F. Müllhaupt présentée à la Réunion Géographique de Berne. — Observatorul din Bucuresci de dl Hepites.

Trimestrul III. Anul al VI-lea. Sumar: Partea I. Actele societății. — Biblioteca societății (urmare). — Listă de conferențele ținute și de publicațiile S. G. R. dela 15 Iunie 1875 până la 15 Iunie 1885. — Premiul „general G. Manu“. Partea II. Memorii, conferențe, etc. — Antichități în Bucovina de Dionisie Olinescu. — Despre căile ferate ca căi de comunicație de I. Dobrovici. — Dunărea de colonel Debize, (traducere). — Despre riurile secate din Dobrogea de F. Kaunitz. — Satul Domneci în jud. Muscel de Luca Paul. — Statistica locuitorilor catolici din jud. Băcău. — Insulele Caroline de G. J. L. — Observațiuni meteorologice de St. Hepites. — Charta României la 1731.

Posta ultimă.

Petersburg, 1 Decembrie n. Un ordin de dî împărătesc ddo 30 Noemvrie n. exprimă laudă nereservată trupelor bulgare pentru vitejia, ce ele au dovedit-o în răsboiul în contra Sîrbiei, și vede în aceea rezultatul activității oficerilor rusesci, cari au servit în armata bulgară și căroro Țarul le mulțumesc foarte călduros.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Pirot, 2 Decembrie n. Ađi dimineață a sosit o scrisoare a statului maior sîrbesc, care împărătescesc, că regele a designat pe colonelul Milanovađ drept plenipotențiar pentru stabilirea condițiunilor de armistițiu. Sosirea aceluia va urma mîne. Trăgănarea Sîrbiei cauzează nemulțumire. Se crede, că Bulgarii vor pretinde părăsirea districtului Vidin ca cea dintău condiție.

Niș, 2 Decembrie n. 2 oare dimineața. (Oficial) Cu toată sistarea ostilităților ieri dimineața a fost atăcată poziția Sîrbilor pe Vlasin. Atacul executat în modul cel mai vehement, cu 4 batalioane, a fost respins de trupele sîrbesci.

Constantinopol, 2 Decembrie n. Ajuatoarele comisariatului pentru Rumelia-orientală, Libib și Gadban Effendi au fost bine primiți la granița rumeliotă, și au continuat călătoria la Filipopol.

Londra, 2 Decembrie n. „Times“ află din isvor sîrbesc, că Sîrbia e hotărîită să continue răsboiul, dacă Bulgaria persistă prelîngă o des-păgubire de bani.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Economic.

Piața din Sibiu, 1 Decembrie. Grâu Hectolitra 47—80 chilo fi. 4.90 până fi. 5.70, grâu mestecat 68 până 82 chilo fi. 3.70, până fi. 4.50 sęcara 66 până 72 chilo fi. 3.20 până fi. 3.80, orș 58 până 64 chilo fi. 3.— până fi. 4.—, ovės 38 până 45 chilo fi. 1.60 până fi. 2.20, cucuruzul 68 până 47 chilo fi. 3.40 până fi. 4.—, mēlaiul 74 până 82 chilo fi. .350 până fi. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fi. 1.20 până fi. 1.40, semēntă de cânepă 49 până 50 chilo fi. 4.— până fi. 5.—, mazerea 76 până 80 chilo fi. 4.— până fi. 5.—, lintea 78 până 82 chilo fi. 8.— până fi. 9.— fasolea 76 până 80 chilo fi. 4.— până fi. 5.—, pāsāt de grāu 100 chilo fi. 17.— până fi. 18.—, făinā Nr. 3 100 chilo fi. 13.—, Nr. 4 fi. 11.—, Nr. 5 fi. 9.—, slānina 100 chilo fi. 52.— până fi. 55.—, unsoarea de porc fi. 50.— până fi. 52.—, sēu brut fi. 32.— până fi. 34.—, sēu de lumini fi. 50.— până fi. 51.—, lumini turnate de sēu fi. 56.— până fi. 58.—, sāpunul fi. 28.— până fi. 30.—, fēn 100 chilo fi. 1.60 până fi. 2.—, cânepa fi. 30.— până fi. 36.—, lemne de ars uscate m. cub. fi. 3.— până fi. 3.50, spiritul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 32 până 36 cr., carnea de berbec 18 până 20 cr., ouē 10 cu 22 până 24 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 30 Noemvrie n. s'a notat: unguresi bētrāni grei 44.— cr. până 45.— cr. unguresi grei, tineri —.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.— cr. până 48.1/2 cr., ușori 48.— cr. până 48.1/2 cr., marfă țerānească, grea —.— cr. până —.— cr., de mijloc 43.— cr. până 45.— cr., ușoară 43.— cr. până 45.— cr., romānesci de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr. transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sērbesc grei 44.— cr. până 45.1/2 cr., transito de mijloc 44.— cr. până 45.1/2 cr., transito ușori 44.— cr. până 45.1/2 cr., in-grāșāți cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cupenți la gară.

Cursul pieței din Sibiu.

din 2 Decembrie st. n. 1885.

Table with 3 columns: Item, Cump., vënd. Includes Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

Bursa de Budapesta

din 1 Decembrie st. n. 1885.

Table with 3 columns: Item, Cump., vënd. Includes Renta de aur ung., Amortisarea datoriei căilor ferate, Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, etc.

Bursa de Viena

din 1 Decembrie st. n. 1885.

Table with 3 columns: Item, Cump., vënd. Includes Renta de aur ung., Amortisarea datoriei căilor ferate, Bonuri rurale ung., etc.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 30 Noemvrie st. n. 1885.

Table with 3 columns: Item, Cump., vënd. Includes Renta amort. (5%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, etc.

Publicare de licitațiune.

Se face cunoscut, că la 14 Decembrie st. n. a. c. la 9 oare a. m. va avē loc la locuința subsemnatului în Supurul-de-sus (Selagiu) arēndarea începēnd dela 1-a Ianuarie 1886 pe trei ani dreptului de cărcimărit a composoratalui de Supurul-de-sus.

Condițiunile detaliate se pot afla la subscrisul.

Supur, 27 Noemvrie 1885.

Andrei Cosma, curatorul composoratalui.

De mii de ori probatul medicament de casă

Pain-Expeller

cu ancoră

n'ar trebui să lipsească din o casă.

Prețul 50 Pfg.

A aparut: A doua edițiune din

Călindearul Poporului

pe anul comun

1886.

Anul I.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călindearul astronomic și bisericesc. — Chronologie pe anul 1886. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Timbrele. — Sfaturile Părintelui Serafim de Ioan Slavici. — Sfaturi practice pentru cari au să vëndă sau să cumpere. — Fēnațele și cultura lor de D. Comșa. — Trifon hăbăucul, poveste de I. Pop Reteganul. — Poesii (Scrisoare către un bētrān de A. Vlașuță; Ce te legeni codrule și La mijloc de codru des, de Mihail Eminescu; Ultimul dor de Miron Pompiliu; La sețetoare de Valeria St. Micle; Doine populare cul. de I. Muntean; Satiră populară de S. Florian Marian; Epitaf de Th. Șerbănescu.) — Anecdote (Blăstēmul de mamă; Țiganul avocat.) — Turgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vēndătorilor se dă un rabat de 20%.

Institut tipografic, societate pe acții în Sibiu.

[185] 6

Negustoria de sticlă, porcelan și galanterii

Petru Müller

[216] 1—10

Sibiu, Piața mică

își recomandă P. T. Public depositul seu de nou sortat cu Vase pentru ospetărie, cafea și cină, serviț pentru mănecare pentru 6 și 12 persoane, serviț de cafea, Mocca și teă, bufet, menagie pentru oțet și uleu, serviț pentru licor și bere, vase de flori, oglinđi, tablouri de uleu, pervasuri, cadre aurite, și părți constitutive de lampe, tacāmuri din argint de China, Alpaca și oțel de cusutor, sticlă poleită, compresă și goală, sticlă de masă, albă și colorată, sticlă pentru oglinđi, și toți articolii aparținători acestei specii, pentru prețurile cele mai ieftine; se pune și sticlă sfectuindu-se în modul cel mai prompt.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și Îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită.

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sânt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“

au apărut până acuma:

- Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
Nr. 4. Pipēruș Pētru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 50 bani.
Nr. 8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor romāni la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
Nr. 9. Fiica a nouē mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 12. Înderētnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
Nr. 13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsēudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 15 bani.
Nr. 14. Bunica de Bojena Nēmcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fi. sau 3 lei noi.
Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
Nr. 16. Din bētrāni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frēmētări de limbă, adunate de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 17. Pe pāmēntul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vēndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

La Institutul tipografic

în Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 3

se află de vēndare următoarele tipărituri:

- 1. Certificate pentru pașaporturi 1 conț (à 25 c.) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 c.) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre p. intabulări) 1 conț (à 25 c.) 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 c.) 40 cr.
5. Testimoniile de școală 1 conț (à 25 c.) 40 cr.
6. Protocoale de zălogire (zalogo-lási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 c.) 50 cr.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numēroase.

[199] 2